

Egy hónapnyi élmény brüsszeli gyakornokként

Évek óta álmodoztam arról, hogy egyszer majd jelentkezni fogok gyakornoknak Brüsszelbe, az Európai Parlamentbe. Ez egy olyan vágy volt, amire tavaly november óta éreztem magam felkészülve és amikor láttam a kiírást, eldöntöttem, hogy eljött az ideje annak, hogy jelentkezsek. A Magyar Ifjúsági Értekezlet (MIÉRT) oldaláról le is mentettem a felhívó szöveget és elküldtem jelentkezésem Winkler Gyula EP képviselő irodájának. Rá nem is olyan sok időre, január végén meg is kaptam a válasz e-mailt, amiből csak annyira emlékszem, hogy „Örömmel értesítünk, a kiválasztott gyakornok közé tartozol, várunk Brüsszelbe!”, és őszintén a többivel már nem is foglalkoztam!

Fel nem tudtam fogni, hogy ez mit jelent, mit hoz magával, addig, amíg le nem szálltam november 9-én a repülőről, a Charleroi reptéren. Addig csak készültem, izgultam, kíváncsiskodtam, és kérdezősködtem, hogy vajon mire számítsak, mivel készüljek fel stb. Ha esetleg megkérdezi most valaki tőlem, hogy mivel kell készülni, mire kell számítani, azt válaszolnám, hogy engedje a dolgokat maguktól jönni és kialakul. Mert ez történt velem is. Ott álltam a brüsszeli szállásom előtt a nagy csomagommal és csak bámultam a nagy várost. Első hetünk az ismerkedésről szólt. A csapattal, a Parlamenttel, a várossal. Mivel strasbourgi héttel kezdtünk, a Parlament épülete igen szellős volt, így minden emeletével sikerült ismerkedni.

Utána meg következtek a különböző programok. Látogatócsoportot kísértünk, megismerkedtünk a további EU-s brüsszeli intézményekkel, ellátogattunk az Európai Bizottságba, ahol Navracsis Tibor fogadott bennünket, az Európai Tanácsba, ahol a román képvisellel ismerkedtünk. Alkalmunk volt a Román Állandó Képviselőt is meglátogatni és érdekes dolgokat megtudni arról, hogy hogyan is készül Románia a 2019-es elnökség átvételre. Ezeket az egyszeri élményeket már csak az fokozta, hogy ellátogattunk a Taiwani Nagykövetségre, ahol ismét rengeteg érdekes-séggel találkoztunk és első kézből, a taiwani nagykövettől hallhattuk, milyen kapcsolat létezik az EU és Taiwan, illetve Kína között.

folytatás a 3. oldalon

Együtt többre megyünk!

Sokan tudják, hogy a Képviselőház szállításügyért és infrastruktúráért felelős bizottságában dolgozom, azt talán kevesebben, hogy a négy szállítási forma fekete pontjainak felleltározásáért felelős bizottság elnöke is vagyok.

Ez a szakterület is rengeteg munkát igényel, de mindezek mellett fordítok időt a szórvány és Udvarhelyszék ügyeinek megoldásáért történő lobbizásra, megannyi törvénykezdeményezés kidolgozásában való részvételre, parlamenti interpellációra és munkamegbeszélésre.

Sokan kérdezik, hogy miért „paktálunk le” a jelenlegi kormánypárttal. Úgy vélem, pártom kapcsolata nem „szerelem”, sokkal inkább „érdekházasság”, hiszen sok olyan kérdésben sikerült dűlőre jutnunk, amelyre az ellenzéki pártokkal esélyünk sem lett volna. A való-

ságban egyetlen szövetségünk van, a romániai magyarság.

Folytatás a második oldalon

2. oldal
RMDSZ hírek
3. oldal
Miskolc
4. oldal
Ünnepi programok decemberben
5. oldal
Karácsonyi gondolatok
6. oldal
Nagyinterjú Dobay Szilveszterrel
7. oldal
Nyereményjáték
8. oldal
Marika konyhája

A lap megjelenését támogatja:

CONSILIUL JUDEȚEAN
SIBIU

C.I.Brătianu út 32 szám
Millennium-Ház
551003 Medgyes
Szeben megye
Tel/fax:0269 832 657
www.medgyes.ro

RMDSZ Hírek

folytatás az első oldalról

Értük dolgozunk, amikor harcba szállunk nemzeti jelképeink szabad használatáért, vagy amikor több száz szakemberrel egyeztetünk a különböző törvények megalkotása előtt.

A centenáriumi évben talán kevesen veszik

észre, hogy az RMDSZ hány olyan kezdeményezéssel rukkolt elő, amelynek haszonélvezője a többségi nemzet is. Lehetetlen küldetés ekkora terjedelemben összefoglalni azt a munkát, amelyből idén is kivettem a részem, de íme néhány példa. A jövő évtől új, remélhetőleg emberközelibb és modernebb közlekedési törvénykönyve lehet Romániának. A készülő jogszabály egyik jelentéstevőjeként azt szeretném elérni, hogy változzon a sofőrvizsgák és a jogosítványok felfüggesztésének menete. Én vállaltam fel a politikai porondon azt a törvénymódosítást, amely a kézműveseket támogatná. Jelenleg nincs olyan elfogadható törvény, amely megfelelően szabályozza a régi mesterségeket űző vállalkozási formák működését. Olyan jogszabályra lenne szükség, amelynek köszönhetően tisztességesen meg tudnak élni, akár gazdasági előnyöket is élvezve, s roppant fontos lenne, hogy átörökítsék hagyományos mesterségeiket az utókor számára.

Több olyan törvényen dolgozunk, amelyből – ismétlem – az ország összes lakója „hasznot húzna”. Ilyen az offshore törvény, melynek értelmében a kitermelt gáz felét Románia vásárolná fel. Ennek az előírásnak csak akkor lesz értelme, ha azonnal elkezdjük fejleszteni földgáz-hálózatunkat. Ilyen a közbeszerzési törvény, melyből kivettük a legkisebb ár kikötést. Említhető továbbá az önkéntes törvény is, mellyel kapcsolatban fontosnak tartom, hogy az önkéntes életmentők is kaphassanak rokkantsági nyugdíjat és legyen balesetbiztosításuk.

Az Országos Helyi Fejlesztési Program (PNDL) célja a vidéken élők életminőségének javítása, melynek elengedhetetlen feltételei az infrastrukturális beruházások. Elektromos energia és földgáz hiányában sok esetben lehetetlen fejlesztéseket eszközölni, ezért RMDSZ-es kezdeményezésre Bende Sándor kollégámmal egy törvénykezdeményezést iktattunk. Lényege, hogy a helyi önkormányzatoknak a központi költségvetésből is nyíljon lehetőségük az elektromos energia és a földgáz-hálózatok kiépítésére, bővítésére, modernizálására. Javasoltunk a román pártok támogatását is élvezni, s remélhetőleg a parlament is rábólint.

Említhetném a taxistörvényt is, vagy azt, hogy sikerült kiharcolni, jövőre már nem csak önkormányzati feladat lesz a bölcsődék finanszírozása, hanem a központi költségvetésbe is bekerül. Közbenjárásunknak köszönhetően megszűnik a távolsági buszjáratokat működtető cégek monopolhelyzete, így azok utasbarátokká válhatnak. A megyék közti tömegközlekedés megpályáztatása ezután megyei szinten történik, a mostani szerződések pedig a következő év decemberéig maradnak érvényben, hogy legyen idő az új kiírásokra, illetve a cégeknek az esetleges átszervezésre.

Rendkívül fontosnak tartjuk a megyei pénzügyi hatóságok decentralizációját. Álláspontunk világos: az intézmény működésével kapcsolatos döntéseket megyei szinten kell meghozni,

hiszen így működhet leghatékonyabban minden közintézmény. Célunk, hogy a vállalkozók és a magánszemélyek egyaránt adóügyeiket a lakhelyükhöz, székhelyeikhez közel intézhessék. Sokan érdeklődnek az utak, az autópályák és a vasúti közlekedés helyzetéről is. Nos, valóban, a román média a nagy ünneplés hevében megfélekedezik néhány fontos tényről. Romániában jelenleg 17,9 kilométer per óra „sebességgel” történik a vasúti áruszállítás, míg egy szekér 21 km/órával képes haladni. Százezer személyre csupán 3,73 km autópálya jut, miközben ez az arány Bulgáriában 7,3, Magyarországon 15,25. 3000 kilométer autópályára lenne szükség, hogy utolérjük az Európai Unió átlagot, ezért többször is felszóltam a Parlament ülésein és jeleztem, elégünk van abból, hogy csak papíron vannak autósztrádák, s hogy ezek, valamint a korszerű vasúti sínek megépítése nem lehet csupán választási ígéret sorozata. A honi infrastruktúra helyzetéről sokat elmond az a szomorú tény, hogy Romániában egymillió lakosra évi 95 halálos baleset jut, míg az Unió átlag 50.

Miközben mi, romániai magyarok vagyunk az ország fekete bárányai, sokan elfelejtik, hogy az RMDSZ politikusai, köztük én is, szóváltottuk több alkalommal, hogy hónapokat kell várni a gépjárművek kötelező műszaki vizsgájára, az autók átíratására, a jogosítványok cseréjére és a sofőrvizsgára. A nehézkes ügyintézés sajnos továbbra is Románia egyik rákfenéje.

A Képviselőház és a Szenátus szakbizottságaiban kiváló szakpolitikusokat vonultatunk fel. Elhivatott, keményen dolgozó polgármestereink vannak, kiknek szívügye településeink élhetőbbé tétele. Joggal lehet okom a bizakodásra, hiszen az udvarhelyszéki és a szórványtelepülések magyar polgármesterei is egyetértenek Tamásival: egyetlen szülőföldünk van, és sok kötelességünk. Ha előbbit „elveszik”, múltunkat, gyökereinket, identitásunkat is elvesztjük. Csak rajtunk múlik, hogy ez ne következzen be.

Az új esztendőben Isten áldását kérem munkájukra, hogy erőben, egészségben tudjanak tenni szülőföldjükért, és sok-sok szép eredménnyel örvendeztessenek meg minket. Kívánok erőt, egészséget, türelmet, kitartást, és nem utolsósorban összefogást, hiszen vallom: együtt többre megyünk!

Benedek Zakariás

folytatás az első oldalról

A látogatások mellett pedig különböző ülésekre kísértük el Winkler képviselő urat, ilyen volt például néhány INTA (Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság) gyűlés, vagy a magyar delegációs találkozók, de a különféle alkalmi események, megemlékezések is ide tartoztak, így a december 1-i ünnepek is.

Az az igazság, hogy nagyon izgalmas volt látni élőben azt, hogy hogyan működik az EU bizonyos tereken, hogyan döntenek különböző kérdésekben, mi kell ahhoz, hogy valamit megszavazzon a parlament. Különösen érdekes volt a Brexit-es folyamatokat és a migrációs kérdéseket a Parlamentből követni.

Egy dolgot megtanultunk első héten: a gyakornokság rólunk szól, gyakornokokról. Ez azt jelenti, hogy nekünk kellett az asszisztensek segítségével megtalálni minden olyan konferenciát és eseményt, ami érdekelt. Ez meg is történt és kommunikációként örvendtem is pár ilyen témájú konferenciának. Nagyszerű érzés volt hallani EU-s szakemberektől különböző tippeket, jó kommunikációs tervek implementálására.

Mindezek mellett a turista vágyainkat is kiéltük, megnéztük Brüsszelt részleteiben, eltévedtünk a kis hangulatos utcákon, múzeumokat látogattunk, megkóstoltuk a legfinomabb csokoládékat és gyakran kirándultunk: Brugge, Gent és Ostend voltak a célpontjaink.

Az öt hetes gyakornokságot egy Strasbourg hét zárta, december 10-14 között. Ez koronázta meg az ott töltött időszakom, sokszor el sem hittem, hogy ott ülök és élőben hallgatom a plenárist, a vitát vagy, hogy egyszerűen ott vagyok, ahol Európa jövőjéről

döntenek a képviselők. Azon a héten lett bemutatva az Európai Parlamentnek a Transilvania Now online portál is.

Rengeteget tanultam ottlétem alatt. Mindent igyekeztem megnézni, kipróbálni. Egy ekkora lehetőséget maximálisan ki kell használni. Hálás vagyok mindazért amit tanultam, kaptam, tapasztaltam Brüsszeltől, az Európai Parlmenttől és nem utolsósorban a Winkler irodától.

Remélem hamarosan visszatérhetek, köszönök mindent!

Buryán Tünde

Miskolc

Miskolc életem egyik legfontosabb állomásai közé tartozik. Fiatalkorom legszebb éveit töltöttem ebben a gyönyörű városban, ahol tanulmányaim egy részét végeztem. A város olyan szépségekkel és látványosságokkal rendelkezik, ami felejthetetlen élményt nyújt minden idelátogató számára. E cikk által szeretnék egy kis ízelítőt bemutatni a város különlegességeiről, látványosságairól.

Miskolc Borsod-Abaúj-Zemplén megye és a Miskolci járás székhelye. A város a különleges szépségét annak köszönheti, hogy a Szinva-, Hejő- és a Sajó-völgyének a találkozásánál épült.

A belváros utcáin sétálva olyan régi és új épületek kavalkádja fogad minket, melyek látványa egyszerűen lenyűgöző. Hasonlít egy picit Szeben belvárosához, itt járva mindig olyan déja vu érzésem támad, ami mindig melegséggel s talán egy kicsi honvágygal tölt el. Miskolcon olyan gyönyörű szobrok látogathatók meg mint például: a Kosuth Lajos-szobor, amit a szabadságharc 50. évfordulójára állítottak 1898-ban. A Petőfi téren tekinthető meg a Petőfi-szobor amit 1951-ben avattak fel. S

csak itt Miskolcon található meg a Toldi Miklós-szobor, Miskolc város elesett hősei, az Erzsébet királyné-szobor (az ország első Sissi szobra volt). Személy szerint, az én kedvencem a Mancs-szobor, ami egy életmentő német juhász kutyát ábrázol, aki a Miskolci Speciális Felderítő és Mentőcsapat tagja volt.

Miskolc fő látványosságai közé tartoznak a Miskolctapolca Barlangfürdő, a Diósgyőri vár, a Lillafüredi Palotaszálló, a Miskolci Nemzeti Színház, illetve a Bükki Nemzeti Park.

Turisztikai szempontból a leglátogatottabb Miskolctapolca a Barlangfürdővel, ahol csónakázttató, strand és kalandpark is található. Vannak beltéri medencék, amik egész évben nyitva tartanak, szaunapark, illetve barlang aquaterápia is. A természet alkotta Barlangfürdőben csodálatos élmény a hegy mélyéről fakadó termálvízben fürödni, élvezni a tiszta barlangi klímát. Itt minden olyan szolgáltatás megtalálható, ami a vendégek felfrissülését, feltöltődését, kikapcsolódását elősegíti. Higgyék el, az élmény felejthetetlen és páratlan!

Gyönyörű látványt nyújt, s ezáltal szintén nagyon látogatott Lillafüred , ami a csodálatos kilátása miatt nagy kedvence

a természet szerelmeseinek. A Palotaszálló függőkertjéből látható a Szinva patak 20 méter magasból leomló vízesése, melynek három szakaszból álló zuhataga nemcsak nyáron, de télen is

nagyszerű látvány az ide látogatók nagy öröme. Szintén itt a Palotaszálló függőkertje alatt található az Anna barlang, ami a három leglátogatottabb mésztufa barlangjainak egyike közé tartozik. A korai látogatók közé tartozik Petőfi Sándor költő is, aki 1847-ben járt itt.

A képen látható a lenyűgöző környezetben lévő Hámori-tó, mely a Garadna patak felduzzasztásával keletkezett. Ma kedvelt horgász-és csónakázttató, télen kedvező a korcsolyázni vágyók számára.

Partján több mint 1 kilométeres sétaút vezet, mely gyönyörű látványosság az ide látogatóknak.

A Lillafüredi kisvasút a gyerekek nagy kedvence, melynek vonala meredek hegyoldalakban, különleges völgyhidakon, alagutakon vezet keresztül. De nem csak a gyerekek de a felnőttek is egyszerűen imádják.

Személy szerint szerencsésnek mondhatom magam, hiszen ezen természeti szépségek részesei voltak az életemnek, amit akkor talán nem is értékeltem annyira mint most. Ahogy a fentiekben is említettem, Miskolc olyan látványosságokkal rendelkezik, melyeket érdemes meglátogatni legyen az télen vagy nyáron, és higgyék el nem fognak csalódni!

Soldorfean Zsuzsanna

Ünnepi programok decemberben

Római katolikus

Karácsony, Jézus Krisztus születésének ünnepén a római katolikus templomokban a következő időpontokban tartanak ünnepi szentmiséket:

December 24.: karácsony vigíliáján a medgyesi Ferences templomban:

17 óra: angyaljárás 22 óra: karácsony szenvedje, szenteste, betlehemállítás, betlehemes játék és ünnepi szentmise.

December 25.: Jézus Krisztus születése – karácsony napja – ünnepi miserend: 8 óra német-román szentmise (Ferences templom)

9:30-tól magyar nyelvű szentmise (Szent István templom – Üveggyári lakónegyed)

11 órától ünnepi szentmise (Ferences templom) Ágotán

11:30-tól, Somogyomban

14 órától és Erzsébetvároson 15 órától vannak szentmisék.

December 26.: Szent István első vértanú ünnepe – ünnepi miserend (Medgyes katolikus templomaiban)

December 31.: év végi hálaadás, 17 órától szentmise (Ferences templom)

Csíki Szabolcs,
segédlelkész

Református templomi szolgálatok a 2018. karácsonyi ünnepkörön

Advent I. vasárnapja - 2018. december 2., délelőtt 10.00 óra

Adventi Gyermekek Evangelizációs Nap - 2018. december 8., délelőtt 10.00 óra

Advent II. vasárnapja - 2018. december 9., délelőtt 10.00 óra

Advent III. vasárnapja - 2018. december 16., délelőtt 10.00 óra

Adventi koncert - 2018. december 16., délelőtt 11.00 óra

Édesanyák találkozója - 2018. december 18., délután 18.00 óra

Advent IV. vasárnapja - 2018. december 23., délelőtt 10.00 óra

Karácsonyváró családi istentisztelet - 2018. december 23., délután 17.00 óra

Karácsonyesti istentisztelet - 2018. december 24., délután 17.00 óra

Egyedül élők estje - 2018. december 24., délután 18.00 óra

Karácsonyi napi istentisztelet és úrvacsorázás - 2018. december 25., délelőtt 10.00 óra

Karácsonyi napi istentisztelet Nagyekemezőn - 2018. december

25., 15.00 óra

Karácsony II. napi istentisztelet és úrvacsorázás - 2018. december 26., 10.00 óra

Délutáni beteglátogatás - 2018. december 26., 14.00-17.00 óra

Karácsony III. napi istentisztelet - 2018. december 27., 10.00 óra

Szeretettel várjuk híveinket a hirdetett ünnepi alkalmakra!

Boldog Karácsonyi Ünnepet!

Székely Zoltán Márton
medgyesi református lelkész

A Medgyesi Unitárius Egyházközség ünnepi rendje

Az adventi állomásokon, vasárnaponként 10:30 órától szeretettel várjuk kedves testvéreinket, hogy közösen készüljünk, lépkedjünk az Ünnep kiteljesedő fénye irányába.

December 24-én, hétfőn 17 órától karácsonyesti áhítatra és karácsonyfa-ünnepélyre kerül sor

December 25-én, karácsony I. napján ünnepi istentiszteletre és úrvacsorára várjuk kedves híveinket

December 26-án, karácsony II. napján ünnepi istentiszteletre és úrvacsorára várjuk kedves híveinket. Délután idős és beteg testvéreinknek házhoz visszük az úrvacsorát (előzetes bejelentés alapján)

December 31-én, hétfőn ósztendőt búcsúztató, újévet köszöntő áhítatra kerül sor 23:30 órától

Bodor Lídia Emese,
unitárius lelkész

Unitárius

„Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük.”
Mt 2, 10

Ünneplő Testvéreim!

Annyiszor elképzeltük már saját megérkezésünket a jászolbölcsőhöz. Évről évre ez a vágyakozás vezet bennünket a szeretet ünnepe felé, hogy békés, örömteli, mélyen emberi időt teremtsünk.

Jó volna karácsony ünnepén játszadó és fényt szóró csillaggá lenni és kicsit életünk fölé emelkedve szemlélni azt. Jó volna „igen nagy” örömet sugározni mindazoknak, akikkel összetalálkozunk. Jó volna megérkezni oda, ahol éppen tartunk a mi életünkkel, hálát adni és értelmet minden eddig megtett útnak, minden megküzdött harcnak és fájó elengedésnek. Jó volna megcsillogtatni lelkünk legértékesebb oldalait, hogy azt adjuk ajándékban a jászolban megszületettnek és mindazoknak, akikkel megosztjuk életünket.

Legyünk hát olyanok a minket vezető csillag fénye alatt, akik legszebb és legnemesebb adjuk ajándékba a világnak. Teremtünk belülről fakadó szépséget, őszinte szeretethálót az ünnepi együttlétekre. Szerető Istenünk gazdag áldása szelíden varázsolja boldog idővé együttléteinket!

Bodor Lídia Emese
unitárius lelkész

Karácsonyi gondolatok

Ünnepi gondolatok a karácsonyvárás jegyében

Adventben a Jézus megszületése körüli, betlehemi történet köti le különös módon az ünnepre készülő világ figyelmét. Egy megmagyarázhatatlan izgalmat, várakozást élünk át ilyenkor lelkünkben, miközben tekintetünket igyekszünk Istenre fordítani. Igaz, a mi várakozásunk nem félelemtől mentes. Érezzük, látjuk, hogy életünk nincs készen igazán a Vele való találkozásra. Napjainkat nem céltalanul éljük, mégis többnyire hiányzik az imádság és ige belőlük. Az erőtlenné lett élet látható következményei kezdenek nyilvánvalóvá válni bennünk és másokban. Mit tehetünk, hogy életünket elomozdítsuk az ünnepélyesség irányába? Mit tehetünk, hogy ünneplésünk méltóbb legyen?

Sajátos hangulatunkban, miközben jelenlegi helyzetünkkel kapcsolatban kérdéseket fogalmazunk meg magunknak, szólít meg Ézsaiás próféta szava az 57,15 alapján, idézve az Úr szavait: „Én a magasságban és szentségben lakozom..., de az alázatos szívűvel is, hogy elevenné tegyem az alázatosok lelkét.”

Isten a mi kereső lelkünknek azt üzeni, hogy Ő a magasságnak az istene. A magasság kifejezés itt mindenekelőtt helymeghatározás kíván lenni, ami arra utal, hogy Ő egy másik világban lakozik, ott uralkodik. A Bibliának az újszövetségi része több helyen is tanítja, hogy van egy ilyen „másik” világ. Ez kétségtelenül a menny, az a hely, ahol Ő uralkodik, mint Király. Körülötte szolgáló angyalok vannak, őt dicsérik, nagyságáért hálát mondanak. Bátorítás ez a mi keresztény világunknak, drága testvérek. Mert „van ott fent egy ország”, ahol Isten lakozik és ahol boldogság és békesség van. Próbáljuk tekintetünket gyakrabban a magasságok felé fordítani.

Az Ige tanúságtétele szerint Ő kész az alázatos szívűvel együtt lenni. Tegyük fel a kérdést: egészen pontosan hol akar Isten az alázatossal együtt lenni? A válasz: itt, a Földön. Azon a helyen, ahol az emberi élet meg kell küzdjön a mindennapi gondokkal, ott, ahol szembe kell nézzen a kétségek okozta fájdalommal, ott, ahol az emberi élet lemondott Isten segítő hatalmáról, mert nem jó helyen kereste azt. Összegezve a mondottakat, ez annyit jelent, hogy Isten nem megvonni akarja az embertől az örömet. Ellenkezőleg, épp megosztani kívánja vele a menny örömét a keresésben. Még akkor is kész cselekedni, ha népe letért az Isten útjáról. Még akkor is kész tenni, ha az Ő népének az élete gyakran „botránkozásokkal van tele” (Ézsa.57,14). Úgy hiszem, jóleső érzéssel vesszük tudomásul Isten ragaszkodó, hűséges szeretetét, aminek a legfőbb titka az istenképűségünkben van. Mindez lehetőség nekünk, akik ünnepre készülünk. Ugyanis, ha Isten kész arra, hogy az alázatossal megossa a menny örömét, akkor nekünk, mai embereknek, újra meg kell tanulnunk alázatosnak lenni. Lehet azt mondod, ez nehéz. Talán azért, mert megkeseredtél, megfáradtál és megkeményedtél. Lehet, hogy a hittel és a szeretettel ellentétes dolgokat cselekszed már jó ideje?! Te sem látod értelmét, hogy így történnek a dolgok.

Lehet, hogy kifáradtál. Lehet, hogy kifárasztottad Istent is. De, tudd meg testvérem, hogy Ő kész a bűneit megbánó, alázatos szívű emberrel ismét együtt lenni. Isten kegyelmes isten.

Buzdítalak, élj Te is Isten irgalmának az ajándékával. Ragadd meg az Ő kezét. Hallgasd az Ő gyógyító Szavát. Zárd be a szívedbe az Ő örökkévaló, mennyi tanítását. Kezdj el a hit és szeretet törvénye szerint élni, hogy Isten Vele legyen, hogy Te magad békességre lelj. Ha pedig vétkeid még mindig nem hagynak nyugodni, valld meg Neki. Ő hű és megbocsájt.

Kedves medgyesi Hívem! Kívánom, hogy Isten gazdagon áldjon meg az Ő irgalmával ezen az ünnepen, hogy Te is megta-

paszthalhasd, akár a templomi együttlét rendjén, hogy Isten, bár a magasságban lakozik, melegét, békességét az alázatos szívűnek adhatja. Áldott karácsonyt! Békesség Istentől!

Székely Zoltán Márton
medgyesi református lelkész

Isten ráfutott a mi pályánkra. A pásztorjátékban mindig örömet hirdetnek: Az Isten Fia közénk jött! Ez a valóság, de nem csak a „képzelet szárnyán”! Karácsony az öröm ünnepe és a legkedvesebb ünnepünk is egyben. Tulajdonképpen az egyetlen olyan ünnep, amelyet az emberiség többsége ünnepel. A nem hívők is ellágyulnak ilyenkor. Mindenki gyengéddé, finom lelkűvé válik. Még akkor is hihetetlenül nagy ünnep, ha hétköznapon tartjuk, pl. az idén. Húsvét mindig vasárnapra esik, karácsony nem. Jó ez így, mert ez is egyike üzenetének: karácsony a hétköznapok ünnepe. Ez is örömünk forrása. Jézus nem vasárnap, vagy valamelyik nagy ünnepen született, hanem egy szürke hétköznapon. Nem nappal, mosolygós arcú rokonok és ismerősök örömteli várakozása közepette, amint manapság is várják sokhelyen az újszülöttet, különösen az elsőszülött, hanem éjjel, szinte titokban. Igen, nagyon is hétköznap volt akkor, amikor a Kisjézus megszületett, a szó minden értelmében. Az első igazi karácsonykor a világ akkor is a saját útját járta. Voltak hatalmasok és uralkodók, akik zsarnokoskodtak a népek felett, népszámlálásokat találtak ki, hogy ilyen módon tetszeleghesenek fölényükben, törvényeket és előírásokat bocsátottak ki, hogy ekképpen éreztessék hatalmukat, akárcsak ma. Akkor is volt szegény ember ezrével, alattvalók és néptömeg, akiknek egyetlen joga az engedelmesség és a kemény munka volt, akárcsak ma. Mária és József is elindult batyujával a bizonytalanságba. Akkor is volt lakásprobléma, a szegények nem kaphattak szállást, mert nem futotta rá, pedig Máriának nagyon közel volt az ideje. Voltak emberek, akik akkor is dolgoztak éjnek idején, mint a pásztorok és ez ma sincs másként. A világ tehát ment a saját útján. De Isten is ment a saját útján, sőt jött felénk, hogy útja egy pillanatban összefusson a miénkkel. Ez tulajdonképpen a megváltottság tudata, ünnepünk mélysége, ez a kegyelem állapota: rádöbbenünk arra, hogy életünk összefutott Istennel, vagy még pontosabban, Isten ráfutott a mi pályánkra, ezért most már soha, semmi körülmény között, semmiféle éjszakában nem vagyunk egyedül. Ez karácsony örömteli üzenete. Adjuk át tehát Jézusunknak a bennünk élő örömet és örömtelenséget, boldogságot és boldogtalanságot, hétköznapjaink taposómalmát, hogy eltölthesse szívünket örömeivel és jelenlétével! Jézus Krisztus értünk jött a világra, hogy életre szóló szövetséget és kapcsolatot teremtsen velünk, emberekkel! Ezért örvendjünk és merjünk boldogok és jó emberek lenni!

Csíki Szabolcs,
segédlelkész

Nagyinterjú Dobay Szilveszterrel

II. rész

Novemberi számunkban indítottuk el az 1956-os eseményeket követő megtorlások egyik áldozatának, Dobay Szilveszternek megpróbáltatásokkal teli életét. Az előző részben beszámoltunk gyerekkori emlékeiről, iskolás éveiről és úszókarrierjéről, egészen az 1958-as elfogatásáig. Történetét innen folytatjuk. **Ismételen köszönöm Dobay Úr segítőkészségét és nyitottságát cikkünk megírásához! Legutóbbi beszélgetésünket Marosvásárhelyre szállításával és a Securitate alkalmazottja által megfogalmazott „vallomása” aláíratásával zártuk.**

Igen, tehát a vád szerint az általam akkoriban még csak nem is ismert Erdélyi Magyar Ifjak Szövetségének tagjaként tevékenykedve terrorista cselekedeteket hajtottam végre. Ilyen volt például a marosvásárhelyi kutak állítólagos megmérgezésére tett kísérlet. Amellett, hogy lehetőségem sem lett volna erre, a történet ellentmondott a józan észnek és hiányzott belőle bárminemű indíték. Választásom mindenesetre nem volt, alá kellett írnom az általuk rögzített „vallomásomat”.

Mesélne nekünk kicsit az ezt követő eseményekről?

Az ítélethirdetést követően az első három és fél hónapot Marosvásárhelyen töltöttem, mivel Szamosújváron már nem volt elegendő hely számomra. A cellában úgy 8-10-en voltunk. Egy magyar börtönőrünk volt, aki már-már egy nagybácsiként viselkedve folyamatosan segített nekünk. Minden alkalommal odaadta az utánuk megmaradt ételt, hogy együk mi meg és hozzátette: „Visszasírnátok ti még ezt a helyet”. Akkor nem gondoltuk volna, de később valóban igaza lett.

Miután áthelyeztek, Szamosújváron már egy nagy, eredetileg 60 főre tervezett, valójában azonban körülbelül ennek a dupláját elszállásoló cellába kerültem. Egy helyre többek között Ady Béla református lelkésszel. Rajta kívül nagyrészt fiatalok voltunk, így megkérdezett minket, mit szeretnénk tanulni fogságunk alatt? Én a németet és a magyar történelmet választottam, ő pedig készséggel tanított minket.

Rajta kívül Bánffy István gróffal is együtt voltam elszállásolva, aki korábban az orosz fronton ezredesként szolgált. A háború alatt elveszítette az egyik lábát és miután leszerelték, hazajövelekor rögtön a börtön várt rá. Mire megismertem már körülbelül 15 éve tartották fogságban.

Velünk volt még a kommunista rendszer ellenes megmozdulásai kapcsán két évre elítélt Paul Goma is, aki később disszidált és Franciaországban lett világhírű író.

Említette, hogy ekkor már rosszabb körülmények vártak Önre. Milyen volt ott a mindennapi élet?

Minden egyes nap reggel hat órakor keltettek minket és elsőként rendbe raktuk a vaságyainkat. Ezt követően nem volt megengedett, hogy leüljünk rá este tíz óráig. Így lehetőség híján egész nap álltunk és lökdösődünk, lévén kevés hely volt számunkra. Aki esetleg megpróbált leülni és ezt az örök észrevették, azonnal veréssel büntették. Írnunk szintén tilos volt. Ezt sokan mégis úgy oldották meg, hogy csontokból faragva maguknak írószerszámot, szappanba jegyezték le gondolataikat. Naponta kétszer kaptunk ételt, reggel és este, valamint heti egy alkalommal, közösen fürödtünk. Ekkor gumibottal siettettek minket a zuhanyzóba. Általában a gróf kapta a legnagyobb veréseket, így őt minden alkalommal igyekeztünk körülállni és így óvni.

Aztán ott voltak a büntetések. Én ezalatt az idő alatt kétszer kerültem elkülönített büntetőcellába. Ilyenkor hét napig lényegében nem kaptunk semmilyen ételt, csak némi sós vizet és a harmadik napon egy kevés ebédet. Persze a börtönön kívül

ezt sem nevezték volna soha ebédnek. Továbbá a lábunkat a falhoz láncolták, valamint a kezünkre is bilincset tettek.

Melyik volt a legnehezebb időszak a börtönévei során?

Talán 1961 lehetett, de már nem vagyok benne biztos. Nagyon hideg tél volt, mínusz 20 fok alatt volt a hőmérséklet. A föld teljesen meg volt fagyva, így nem tudtak minket kivinni ásní, se semmilyen egyéb munkát végezni. A ruházatunk egy hosszú vászonnadrág volt, valamint elhasznált, különböző méretű katonabakancsok voltak. Zoknit nem kaptunk, csak egy vékony kapcát. A katonák télruhában, szemüvegben, bőrcsizmában, nagykabátban, télisapkában és még mindezekben felül vastag bundában voltak. Hogy ne maradassunk bent, kiküldtek a hidegbe a munkagépek után maradt napraforgó kóróját összeszedni és elégetni. Azt hittük, hogy ezt már nem fogjuk tudni túlélni.

Ezt a napot két további követte. A negyedik reggelen aztán valamiért nem szólt az ébresztő és a számolást követően nem vittek ki minket. Másnap aztán szintén bent maradhattunk és ez még jó pár alkalommal így történt. Csak később tudódott ki, hogy ennek oka az volt, hogy a felügyelő katonák egytől-egyig magas láztól szenvedtek. Mire aztán jobban lettek, az idő is valamelyest jobbra fordult és már csak olyan mínusz öt fok körül járhatott. Mindez valódi csoda volt, részben, mivel közölünk senki sem betegedett meg az öltözetünk ellenére, részben pedig, mert ez szó szerint megmentette az életünket.

Ezt követően fordult valamelyest jobbra az élete?

Igen, velem együtt nagyjából kétszáz rabot helyeztek át Giurgeni lágerébe. Itt például utakat építettünk kövekből, illetve segédmunkásként részt vettünk a városháza kibővítésében. Emlékszem, az egyik alkalommal ketten megpróbáltak megszökni. Befutottak a kukoricásba, hogy annak túlvégén megállítsanak egy autóst és segítségével előnyt szerezzenek. Erre azt gondolom, hogy rabruhában egyébként sem lett volna túl sok esélyük, mindenesetre az örök utol is érték őket és rájuk lőttek. Egyikük a helyszínen azonnal meghalt, míg a másiknak a lövések nem értek létfontosságú szervét. Ezután minket sorba állítottak és megfélemlítés gyanánt előttünk vitték el őket.

Ezt az esetet leszámítva azonban a viszonyok jelentősen javultak. Megszűntek a verések és valamelyest javult az étel minősége is. Később kiderült, hogy ez a francia elnöknek, De Gaulle-nak volt köszönhető és hogy hamarosan már akár a szabadulásunkban is elkezdhetünk reménykedni.

Záró cikkünkkel, így Dobay Szilveszter rabságának végével és az azt követő életével lapunk januári számában találkozhatnak a kedves olvasók!

Folytatás a következő lapszámban
Töttösi Gergő

Találd ki!

- Melyik az a tó, amelyben víz helyett benzin van?
- Melyik tó tud énekelni?
- Melyik tó nyílik és csukódik?
- Melyik jármű lő?
- Három öreg, hat malac, kilenc disznó, mennyi az?
- Mi erősebb egy elefántnál?
- Három piros meggy csüng a fán, Alatta jár három kislány.

Ki-ki leszakított egyet,
Egy gömbölyű, piros meggyet.
Íme kész a nehéz talány:
Hány piros meggy maradt a fán?

Válaszodat beküldheted a
madisz@medgyes.ro e-mail címre
január 6-ig. A helyes megfejtők
közt kisorsolunk egy ajándék könyv-
vcsomagot.

Viccek

Ki az abszolút bátor? - Aki tök
részen, éjjel 4-kor hazaérve a
kezében seprűt tartó, tomboló
feleségét megpillantva azt meri
kérdezni, hogy: - Takarítani fogsz,
vagy csak elrepülsz valahová?

- Ki az abszolút hidegvérű? - ??? - Aki
kijön egy lángoló házból, szájában
cigivel, és még tüzet kér...

- Ki az abszolút műveletlen? - ??? - Aki azt hiszi, hogy Casablanca
Casanova nővére.

Karácsonyi köszöntő

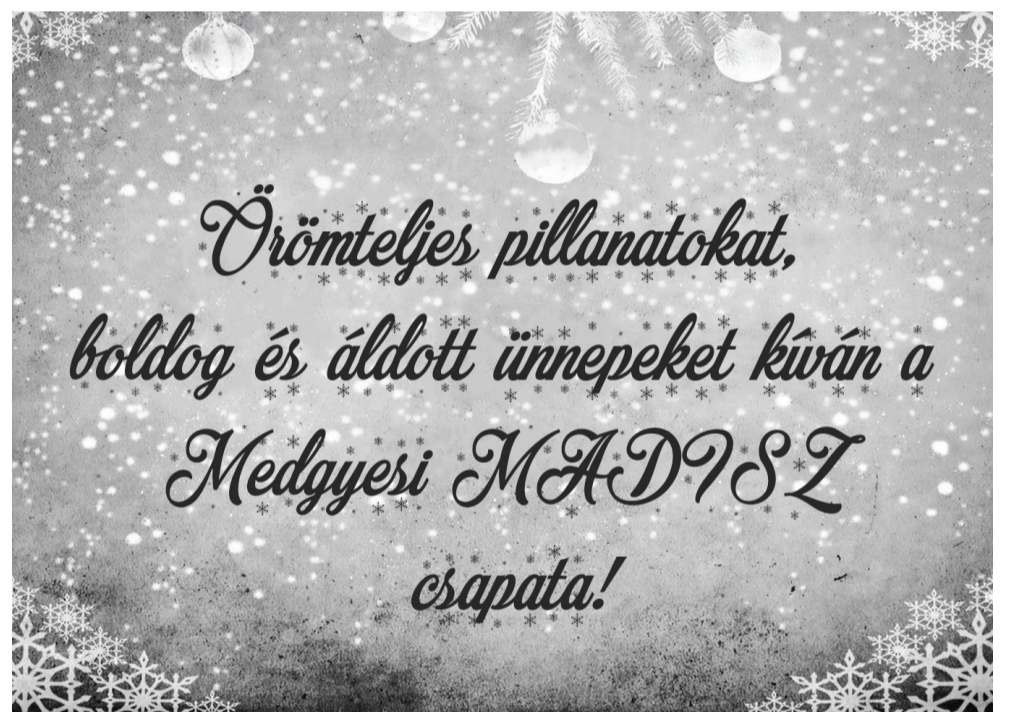
Eseménydús évet
zárt a Gyöngyvirág
néptáncsoport. 2018.
december 7-én a
csoporttól megszokott
vidámság keringett
egész este. Hát hogy
ne keringett volna, amikor a
Lelkes zenekar olyan „lelkesen”
koncertezett, majd húzta a talpalávalót a koncertet követő
táncházban. Nem volt gyerek és felnőtt, aki ne járta volna. A
Mikulás is megérkezett, a gyerekek nagy-nagy öröme.

Idénre elcsendesedett a csoport. Mindenki a családban
várja az Üdvözítő születésének ünnepét.

A Gyöngyvirág néptáncsoport apraja-nagyja áldott kará-
csontyt és egy jókedvben, szeretetben és egészségben gazdag
boldog új évet kíván minden kedves ismerősnek és támoga-
tónak!

Gyöngyvirág néptáncsoport

Támogatók - Partnerek

HERASIB
YOUR SUPPLIER

RO - 551041 Mediaș
Str: Aurel Vlaicu nr. 104
Tel./Fax: 0269-842069
Mobil: 0740-063.748, 0752-294637
e-mail: vanzari@heraindustrial.ro

Sună bine!
www.audioexpert.ro

NAGYSZEBEN ÉS VIDÉKE

KÖZÉLETI KULTURÁLIS LAP
Megjelenését támogatja a COMMUNITAS Alapítvány
Alapítva 1902-ben, Nagyszebenben

MEDGYES
Szebeni út, 174 A szám
Tel. 0269 838 241

Marika konyhája

Kedves háziasszonyok! Illetve, tekintve, hogy sok férfi szintén otthonosan mozog a konyhában, hozzájuk is szeretnék szólni. Na, akkor kezdjük újból.

Kedves háziasszonyok és a konyhában sürgő-forgó férfiak!

A szép és kellemes karácsonyi ünnep ideje alatt biztos vagyok benne, hogy minden házban az ünnepi asztal a bőségtől roskadozik. Csak néhány napunk van egy kicsi pihenőre és már itt is a Szilveszter, vagyis kezdhethetjük újból a sütés-főzést. Tudom, hogy minden családnak megvan a hagyományos újévi menüje. Ebben a számban mégis egy kis segítséget szeretnék nyújtani azoknak, akik valami újdonságot is be szeretnének csempészni a felhozatalba. Ehhez melegen ajánlom a következő receptet.

Finom krumplis pogácsa

HOZZÁVALÓK

300 gr krumpli
500 gr liszt
120 gr zsír
2 db tojás (+ 1 kenéshez)
3 nagy kanál tej
2 kicsi kanál cukor
20 gr élesztő
10 gr só
pirospaprika

Ha mindent előkészítettél és kitetted az asztalra, kezdjük is el a munkát.

A krumplit pucold meg, majd kockára vágva sós vízben főzd és még melegen törd át.

A lisztet a zsírral és az áttört krumplival keverd össze, majd add hozzá a tojást, a langyos, cukros tejben felfuttatott élesztőt és a sót. Mindezeket jól dolgozd össze. Tedd hideg helyre, hogy pihenjen a tészta, majd negyed óránként egyszer nyújtsd ki. Minden nyújtás után meg kell kenni egy kevés tejjel összekevert tojással.

A negyedik hajtogatás után 3 cm vastagra kinyújtod és egy közepes nagyságú szaggatóval kivágod (ha nincs szaggató, használhatsz poharat is). A pogácsákat sütőpapírral bélelt tepsibe rakd és 30 percig hagyd kelni. A megkelt tésztát pirospaprikával elkevert tojással megkenjük és 170 fokra előmelegített sütőben kb. 25 perc alatt szép pirosra sütjük.

Ha sikeresen elkészültünk a pogácsával, jól fog esni hozzá egy kis finom, savanykás leves. Ilyenre példa a saját húsgombóclevesem, fogadjátok szeretettel ennek receptjét.

Marika féle húsgombócleves

hozzávalók / 6 adag

A húsgombóchoz:

400 gr darált disznóhús, 1 kis db hagyma, 1 db tojás, só, bors ízlés szerint.

A leveshez:

2 nagy db sárgarépa, vagy ahogy mi mondjuk, murok, 75 gr zellergyökér, 1 közepes db hagyma, 0.5 közepes db pirospaprika, 2 ek napraforgó olaj, só és bors ízlés szerint, apróra vágott lestyán és egy kis tárkony, savanyítás káposztalével (vigyázz a sóra), vagy citromsóval, tetszés szerint 150 g tejföl (magas zsírtartalmú), 2 db tojássárgája.

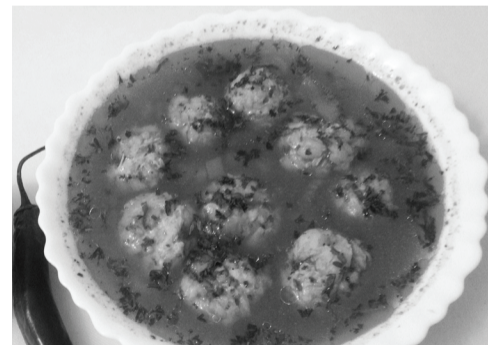
Ez a leves eléggé időigényes, de megéri elkészíteni, mert nagyon finom. Álljunk hát neki:

A zöldségeket tisztítsd meg, így a sárgarépát és a zellert (én le szoktam reszelni). A hagymát és a paprikát vágd apró kockákra. Az olajba a hagymát, sárgarépát, zellert és paprikát meg kell dinsztelnünk. Vigyázz, nehogy odaégjen! Ezután felöntjük meleg vízzel és megfőzzük.

Amíg fő a leves elkészítjük a húsgombócot. A húst összevegyítjük a tojással és a reszelt hagymával. Sózd, borsozd ízlés szerint, majd formázz kis gombócokat. Én a húsgombócot külön sós vízben megfőzöm alacsony hőmérsékleten, kb. 15 percig. Amikor megfőtt a zöldség, hozzáadjuk a húsgolyókat és a leszűrt levest (amiben főtt a gombóc). Még egyszer felfőzzük (ne felejtse el beletenni az apróra vágott lestyánt és a tárkonyt), majd ízesítjük.

Félretesszük a fazekat majd, ha szeretnéd tejföllel készíteni, simára kevered a tejfölt a tojássárgájával, hozzáadsz 1-2 merőkanálnyi forró levest, majd a maradék leveshez öntöd, és hagyod, amíg fel nem forr.

Remélve, hogy sikerült egy kis színt vinnem az újévi menü elkészítésébe, jó munkát és étvágyat kívánok mindenkinek!

Kívánok mindnyájunknak:

*Életerőt és munkát eleget,
Sok-sok szeretetet és örömet,
De szerencsét se keveset,
Hogy ne érezzünk szükségét
Az új esztendőben!*

Vas Zoltán

Tóth Mária

BOLDOG ÚJ ÉVET!

A SZERKESZTŐSÉG

Nagy-Küküllő

Felelős szerkesztő:
Balázs Botond

Főmunkatársak:

Balázs Noémi, Lukács Gyöngyi,
Tóth Mária, Soldorfean Zsuzsa,
Kiss Noémi, Palea Kinga, Kémeri
Attila, Tóttósi Gergő, Fazekas
Attila

Technikai szerkesztés:
Balázs Botond

Korrektúra:
Buryán Tünde, Both Orsolya

Lap-arculat imázs:
Bukur Tamás

**Megjelenik havonta a
Medgyesi MADISZ gondozásában.**

A lap elektronikus formában is olvasható a www.medgyes.ro honlapon.

Postacím:

Szeben megye, Medgyes, I.C. Brătianu út, 32-es szám, i.sz. 551003

E-mail:

madisz@medgyes.ro

Nyomdai kivitelezés:

S.C.GARAMOND TIPOGRAFIE S.R.L.

ISSN - 2277 0115

Példányszám: 2000, Tiraj: 2000